

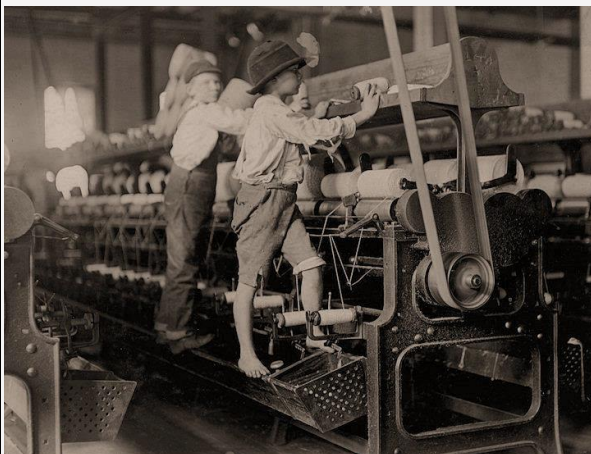
Το κορίτσι που μίλησε ΔΥΝΑΤΑ για τα δικαιώματα των εργατών

Το 1912 , μια θαρραλέα έφηβη ξεπέρασε μια προσωπική καταστροφή για να συμμετάσχει σε ένα πρωτοποριακό κίνημα που βοήθησε να αλλάξει η ζωή των Αμερικανών εργαζομένων

Σε ένα κλάσμα του δευτερολέπτου, η ζωή της *Camella Teoli* άλλαξε για πάντα. Ήταν αργά το απόγευμα. Η 12χρονη μικρή εργάτρια εργοστασίου ήταν όρθια για ώρες αλλάζοντας κουβαρίστρες νήματος σε μηχανές που έπλεκαν μαλλί σε ύφασμα. Όλη ημέρα, έπρεπε να κρατάει τα μακριά μαλλιά τυλιγμένα επάνω, μακριά από τους ιμάντες στροβιλισμού, τους οδοντωτούς τροχούς και τους κυλίνδρους του μηχανήματος. Στο τέλος, κουρασμένη, η *Camella* άφησε τα μαλλιά της κάτω. Όταν εκείνη γύρισε -τότε ξαφνικά, ένας περιστρεφόμενος κύλινδρος τράβηξε απότομα την άκρη από μια καστανή τούφα από τα μαλλιά της. Πριν προλάβει να ακουστεί η κραυγή της, τα μαλλιά της απορροφήθηκαν από την τεράστια μηχανή.

Αυτή η ημέρα στην *Camella* τον Ιούλιο του 1909 ήδη φαινόταν ατελείωτη. Όπως πολλά από τα άλλα παιδιά εργάτες, που εργάζονταν στην περιοχή των υφαντουργείων της Ουάσιγκτον στη Μασαχουσέτη των ΗΠΑ, είχε ξεκινήσει πριν την αυγή για να πιάσει δουλειά στις 6 π.μ. . Ώρα με την ώρα, ο θόρυβος από το εργοστάσιο μηχανών είχε κυριολεκτικά

Εικόνα 1: ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, Αυτοί οι εργάτες ήταν τόσο μικροί που αναγκάζονταν να σκαρφαλώσουν πάνω στα μηχανήματα ύφανσης.

ξεκουφάνει τα αυτιά της . Ο αέρας στο κτήριο ήταν πυκνός με ίνες από το ύφασμα που περιστρέφονταν εκεί - και τους ανέπνεε , επιβαρύνοντας τους πνεύμονές της.

Η δουλειά ήταν κουραστική και ανιαρή. Μερικές φορές η σκέψη της Camella γυρνούσε με λαχτάρα στο σχολείο . Λίγους μήνες νωρίτερα είχε παρατήσει την βη Δημοτικού για να δουλέψει. Η οικογένειά της ήταν φτωχή και εξαρτιόταν από το μικρό μισθό της για να επιβιώσει . Αλλά αυτή η ονειροπόληση δεν θα μπορούσε να κρατήσει για περισσότερο από μια στιγμή, αφού έπρεπε να έχει τα μάτια της και την προσοχή της στα μηχανήματα , τα οποία ποτέ μα ποτέ δε σταματούσαν. Αν δεν το έκανε , κινδύνευε να απολυθεί. Ακόμη χειρότερα , τα μηχανήματα δεν είχαν προστατευτικά μέσα . Ένα και μόνο λάθος θα μπορούσε να γίνει πολύ επικίνδυνο .

Η Camella το διαπίστωσε αυτό με τον πιο σκληρό τρόπο . Όταν ο κύλινδρος της άρπαξε τα μαλλιά, ο αποπνικτικός πόνος που ένιωσε ήταν σχεδόν αφόρητος. Ένα βαθύ μακρύ τραύμα στο πίσω μέρος του κεφαλιού της την κράτησε στο νοσοκομείο για μήνες. Για τη μικρή Camella οι τρίχες δεν θα μεγάλωναν ποτέ ξανά στο μέρος αυτό.

Παρά την τραγικότητα του, το γεγονός αυτό θα οδηγήσει σε μια μεγάλη αλλαγή. Το 19 12 , εξαιτίας των χαμηλών αμοιβών και των άθλιων συνθηκών στα εργοστάσια , οι εργαζόμενοι στο Lawrence , συμπεριλαμβανομένης και της Camella , κατέβηκαν σε απεργία. Όλοι αυτοί αρνήθηκαν να εργαστούν μέχρι να κερδίσουν καλύτερες αμοιβές . Η γενναιότητα τους βοήθησε να δοθεί ένα τέλος στην παιδική εργασία και να κερδίσουν σημαντικά δικαιώματα οι εργαζόμενοι στην

Αμερική.

Εικόνα 2: Οι συνθήκες ζωής των εργατών ήταν άθλιες. Ζούσαν σε σκοτεινά σπίτια με ελάχιστες ανέσεις.

Εικόνα 3: Κατά τη διάρκεια της βιομηχανικής επανάστασης πόλεις όπως αυτή του Lawrence ήταν μολυσμένες γεμάτες από το μαύρο καπνό των εργοστασίων.

Μετανάστες χωρίς επιλογές

Πριν από έναν αιώνα , η ιστορία της Camella δεν ήταν η μοναδική . Εκείνες τις ημέρες ,η αμερικανική βιομηχανία γνώριζε εκρηκτική ανάπτυξη, χάρη στην τεχνολογία που οδηγούσε τη Βιομηχανική επανάσταση. Όμως, μεγάλο μέρος της εν λόγω ανάπτυξης ήταν χτισμένη στις πλάτες και τον ιδρώτα των ανθρώπων που πάσχιζαν για πολλές ώρες σε εργοστάσια κάτω από τρομερές συνθήκες. Τα χειρότερα από αυτά τα μέρη - γνωστά ως κάτεργα ήταν σαν φυλακές . Οι εργοδότες συχνά κλείδωναν τους εργαζόμενους κατά τη διάρκεια της ημέρας για να τους κρατήσουν μέσα με πρόσχημα την αποφυγή κλοπών και άσκοπων διαλειμμάτων. Σε αυτά τα πολύ στενά , βρόμικα/ανθυγιεινά εργοστάσια , ασθένειες, όπως η

ιλαρά, εξαπλώνονταν σαν πυρκαγιά . Οι εργαζόμενοι συχνά δεν ξεπερνούσαν την ηλικία των 40 ετών .

Δυστυχώς δεν είχαν άλλες επιλογές . Πολλοί από αυτούς ήταν μέρος ενός κύματος από μετανάστες που άρχισαν να έρχονται στις ΗΠΑ από το 1880, προσπαθώντας να ξεφύγουν από τη φτώχεια και τη αναταραχή που επικρατούσε στην Ανατολική και Νότια Ευρώπη . Διαθέτοντας ελάχιστη εκπαίδευση , οι περισσότεροι από αυτούς τους μετανάστες δεν είχαν καμία καλύτερη επιλογή από το να δεχθούν χαμηλές αμοιβές ή επικίνδυνες θέσεις εργασίας στη νέα τους πατρίδα.

Οι οικογένειες στο Lawrence ήταν τόσο φτωχές, ώστε τα μισά παιδιά στην πόλη εργάζονταν.

Βιομηχανική επανάσταση:

Η χρήση μηχανών και η μαζική παραγωγή προϊόντων τον 19ο αιώνα. Εκατομμύρια άνθρωποι εγκατέλειψαν τις αγροτικές εργασίες και εργάστηκαν στα εργοστάσια ως εργάτες

Οι περισσότερες από αυτές τις θέσεις εργασίας βρίσκονταν στην Νέα Αγγλία (βορειοανατολική περιοχή των ΗΠΑ), όπου έμενε η Camella . Εκεί βρισκόταν το κέντρο της υφαντουργίας. Η οικογένειά της είχε έρθει από την Ιταλία , οι περισσότεροι εργαζόμενοι εκεί ήταν ως επί το πλείστον μετανάστες . Στην περιοχή Λόρενς (Lawrence) και μόνο , θα μπορούσε κανείς να ακούσει στους δρόμους δεκάδες διαφορετικές γλώσσες.

Η εργασία στην υφαντουργία ήταν απίστευτα δύσκολη και πληρωνόταν ελάχιστα . Για τους άνδρες στο Lawrence , ο μέσος μισθός για μια εβδομάδα εργασίας 56 ωρών ήταν 8,50 \$ (10€ την εβδομάδα) - το ισοδύναμο των περίπου \$ 200 (225€ την εβδομάδα) σήμερα . Οι γυναίκες κέρδιζαν λιγότερο , και τα παιδιά πληρώνονταν λιγότερο από 11 σεντς την ώρα . Ωστόσο, **οι οικογένειες ήταν τόσο φτωχές ώστε τα μισά παιδιά στην πόλη εργάζονταν.** Απελπισμένοι για ένα επιπλέον εισόδημα , οι γονείς της Camella αγόρασαν ψεύτικα έγγραφα που ανέφεραν ότι εκείνη ήταν 14 , όσο δηλαδή η νόμιμη ηλικία εργασίας στην Μασαχουσέτη .

Η Επανάσταση των Εργατών !

Στη συνέχεια ήρθε το ατύχημα , το οποίο έπληξε σκληρά την οικογένεια Teoli . Η Camella πέρασε σχεδόν τέσσερις μήνες στο νοσοκομείο , χωρίς όμως να λαμβάνει αμοιβή. Λίγο μετά αφού είχε αναρρώσει , στο τέλος του Οκτωβρίου του 1909 , έπρεπε να βρει μια άλλη δουλειά .

Την ίδια περίοδο οι αξιωματούχοι στη Μασαχουσέτη έδειξαν αυξημένο ενδιαφέρον για τις συνθήκες εργασίας στα εργοστάσια. Στα τέλη του 1911 , το νομοθετικό σώμα πέρασε ένα νόμο μειώνοντας τις ώρες εργασίας για τις γυναίκες και τα παιδιά από 56 σε 54. Σε απάντηση , οι εργοστασιάρχες επιτάχυναν τις μηχανές , ασκώντας στους εργαζόμενους ακόμα μεγαλύτερη πίεση .

Εργατικό σωματείο

Οι ενώσεις των εργατών διαπραγματεύονται για καλύτερες αμοιβές και καλύτερες συνθήκες των μελών τους. Διοργανώνουν απεργίες ή διαδηλώσεις. Βασικό στοιχείο τους είναι η καλλιέργεια αλληλεγγύης μεταξύ των εργατών

Στη συνέχεια , στις 11 Ιανουαρίου του 1912, μια ομάδα γυναικών σε ένα εργοστάσιο του Lawrence, όταν άνοιξε τους φακέλους με τους μισθούς της εβδομάδας διαπίστωσε ότι τα αφεντικά είχαν κόψει από την αμοιβή τους αυτές τις δύο ώρες. Με αυτά τα χρήματα θα είχαν αγοράσει τέσσερα καρβέλια ψωμιού . Οργισμένες , οι γυναίκες άφησαν τα πόστα τους στα μηχανήματα και έφυγαν φωνάζοντας « Μικρότερη ΑΜΟΙΒΗ ! Μικρότερη ΑΜΟΙΒΗ».

Η δράση τους έστειλε ένα κύμα που αναστάτωσε ολόκληρη την πόλη . Αυτό ήταν αρκετό . Μέσα σε δύο ημέρες , περίπου 25.000 εργάτες των εργοστασίων του Lawrence ήταν σε απεργία .

Μια μάχη όλων των εργαζομένων!

Το Lawrence γρήγορα μετατράπηκε σε πεδίο μάχης . Οι εργαζόμενοι περιφρουρούσαν τις εισόδους των εργοστασίων και έκαναν πορείες μέσα από την πόλη . Η Πολιτοφυλακή (σώμα ένοπλων πολιτών) που στάλθηκε από τις αρχές της πόλης συγκρούστηκε με τους διαδηλωτές . Δύο απεργοί σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια αυτών των συγκρούσεων .

Μια εργατική ένωση (σωματείο) εθνικής εμβέλειας ανέλαβε την οργάνωση και εκπροσώπηση της απεργίας. Το σωματείο μετέφρασε το απεργιακό φυλλάδιο και τις ομιλίες στις συγκεντρώσεις σε 25 διαφορετικές γλώσσες . Αυτό ήταν κρίσιμο για να ενωθούν οι εργαζόμενοι από διαφορετικούς πολιτισμούς , λένε οι ιστορικοί .

Εικόνα 5: ΚΛΕΦΤΗΣ! Ο ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΚΛΕΦΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΚΛΕΒΕΙ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ (ΑΦΙΣΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ που κατηγορεί τα αφεντικά των εργοστασίων ως κλέφτες)

Εικόνα 4: ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ. Εργάτες στο Lawrence κάνουν πορεία διεκδικώντας καλύτερους μισθούς .

Τις επόμενες εβδομάδες, η είδηση για την απεργία είχε κέρδισε τη συμπάθεια όλης της χώρας για τους εργαζόμενους στο Lawrence. Κέρδισε ακόμα και την προσοχή του αμερικανικού Κογκρέσου. Στα τέλη Φεβρουαρίου, το Κογκρέσο ανακοίνωσε ότι θα κάνει ακροάσεις για να ενημερωθεί για τις συνθήκες εργασίας στα εργοστάσια. Οι άνθρωποι του Lawrence είχαν προσκληθεί να μιλήσουν .

Οι νομοθέτες ακούνε την αλήθεια

Την 1η Μαρτίου 1912 , χιλιάδες άνθρωποι βρέθηκαν στο σταθμό τρένων του Lawrence για να δουν 5 ενήλικες και 13 παιδιά – συμπεριλαμβανομένης της Camella – να φεύγουν για την Ουάσινγκτον για να καταθέσουν στο Κογκρέσο . Την επόμενη μέρα , η Επιτροπή για τους κανονισμούς του Κογκρέσου, άνοιξε της ακροάσεις . Ο ένας εργάτης μετά τον άλλο είπαν την ιστορία τους, στο τέλος οι βουλευτές δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτά που είχαν ακούσει. Αναρωτιόνταν αν υπήρχαν πράγματι άνθρωποι που εργάζονταν κάτω από αυτές τις άθλιες συνθήκες στην Αμερική;

Όταν η Camella , που τότε ήταν 14 , μίλησε , ήταν τόσο ντροπαλή που οι άνθρωποι στο δωμάτιο έπρεπε να σκύψουν για να την ακούσουν . Ωστόσο, η μαρτυρία της ήταν συγκλονιστική. «Γιατί ενταχθήκατε στην απεργία ;» τη ρώτησαν .

« Επειδή το φαΐ στο σπίτι δε είναι αρκετό», τους απάντησε. Όταν η Camella τους περιέγραψε την τρομακτική ιστορία της, πώς δηλαδή τα μαλλιά της είχαν τραβηχτεί μέσα στο μηχάνημα, οι βουλευτές έμειναν άναυδοι.

Η απεργία έκανε την κυβέρνηση να αναζητήσει τι έπρεπε να κάνει για την προστασία των εργαζομένων.

Μέσα από τις ακροάσεις οι εργαζόμενοι κέρδισαν τη δημόσια στήριξη. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ William Howard Taft, συναντήθηκε με τους νεαρούς εργάτες στον Λευκό Οίκο. Τελικά, στις 12 Μαρτίου, οι ιδιοκτήτες των εργοστασίων συμφώνησαν να αυξήσουν την αμοιβή των εργαζομένων. Οι απεργγοί είχαν κερδίσει! Όχι μόνο στο Lawrence, αλλά σε όλη τη Νέα Αγγλία, σε όλα τα κλωστοϋφαντουργικά εργοστάσια βελτιώθηκαν οι μισθοί κυρίως - με την ελπίδα να αποφύγουν μια απεργία, όπως αυτή στο Lawrence.

Η απεργία έκανε την κυβέρνηση να αναζητήσει τι έπρεπε να κάνει για την προστασία των εργαζομένων.

Έρχεται πραγματική αλλαγή

Η απεργία στα εργοστάσια του Lawrence ήταν ένα ορόσημο στην ιστορία των εργατών στις ΗΠΑ. Η νίκη τους έδειξε τη δύναμη των εργατικών συνδικάτων. Ανάγκασε επίσης την κυβέρνηση να αναζητήσει τι έπρεπε να κάνει για την προστασία των εργαζομένων.

Αλλά αυτό δεν άλλαξε την κατάσταση στα αμερικανικά εργοστάσια στη διάρκεια μιας νύχτας. Η ζωή εκεί συνέχισε να είναι άθλια - και επικίνδυνη - για πολλούς ανθρώπους. Τελικά, μέσα από συνεχόμενες απεργίες και άλλα επεισόδια πριν και μετά, συμπεριλαμβανομένης και της πολύνεκρης πυρκαγιάς το 1911 σε εργοστάσιο της Νέας Υόρκης, έπεισε τους Αμερικανούς πόσο απελπιστική ήταν η κατάσταση. Πραγματική πρόοδος έγινε τελικά το 1938, όταν το Κογκρέσο πέρασε νόμο τα Εργατικά Δικαιώματα. Ήταν ένας νόμος ορόσημο αφού καθιέρωνε το ανώτατο όριο της εργάσιμης εβδομάδας στις 40 ώρες - και περιόριζε τους τρόπους με τους οποίους τα παιδιά θα μπορούσαν να εργαστούν.

Εικόνα 6: Τα εργατικά συνδικάτα πρωταγωνίστησαν στην κατάκτηση της αξιοπρέπειας των εργατών. Εδώ περιφρουρούν την απεργία έξω από ένα εργοστάσιο.

Η νεαρή Camella δεν επωφελήθηκε από αυτή την πρόοδο. Παρότι στα εργοστάσια στο Lawrence οι ιδιοκτήτες αύξησαν τους μισθούς και ο πατέρας της Camella έφερνε στο σπίτι υψηλότερη αμοιβή, η οικογένεια εξακολουθούσε να μην καταφέρνει να αντέξει οικονομικά ώστε να μην εργάζεται η Camella. Έτσι, η ίδια επέστρεψε στο εργοστάσιο.

Ακόμα, λένε οι ειδικοί, ότι ήταν οι ενέργειες των αμέτρητων ανθρώπων, όπως της ίδιας που βοήθησε να κερδηθούν τα πρότυπα ασφάλειας στην εργασία, οι καλύτερες αμοιβές, και η αξιοπρέπεια στο χώρο εργασίας, που πολλοί εργάτες λαμβάνουν σήμερα. Στο 1990, πολύ καιρό αφότου είχε πεθάνει η Camella, στο Lawrence ένας δρόμος πήρε το όνομά της: Camella Teoli. «Η Camella πιθανώς δεν κατάλαβε ποτέ το δώρο της στο έθνος», έγραψε ένας αρθρογράφος τοπικής εφημερίδας. Ωστόσο το έθνος με τον τρόπο του, αυτό το μικρό δρόμο πληρώνει φόρο τιμής για τη συμβολή αυτού του έφηβου κοριτσιού, που έκανε τη σιγανή φωνή του να ληφθεί υπόψη.

Και κάτι ακόμη...

Η φωτιά στο εργοστάσιο “ΤΡΙΓΩΝΟ” στην πόλη της Νέας Υόρκης

Στα 1911, μια πυρκαγιά σε ένα από τα κάτεργα (σημ. Εργοστάσια που λειτουργούσαν κάτω από τις χειρότερες συνθήκες) στην πόλη της Νέας Υόρκης έγινε ένα από τα χειρότερα εγκλήματα κατά εργατών στην ιστορία των Η.Π.Α. Η εταιρεία γυναικείων ετοιμάτων ενδυμάτων “Τρίγωνο” στεγαζόταν στους επάνω ορόφους ενός ιστορικού 10όροφου κτιρίου. Οι υπάλληλοί της ήταν κυρίως νεαρά κορίτσια – από εβραϊκές και ιταλικές οικογένειες μεταναστών. Εργάζονταν σε μεγάλες, στενόμακρες σειρές με μηχανές ραψίματος, για 12 ώρες την ημέρα, κερδίζοντας μισθούς πείνας περίπου 6 \$ την εβδομάδα.

Στις 25 Μαρτίου, μια πυρκαγιά ξέσπασε στο εργοστάσιο και εξαπλώθηκε τόσο γρήγορα που κάποιες νέες γυναίκες έχασαν τη ζωή τους πάνω στις μηχανές. Άλλες, προσπαθώντας πάνω στον πανικό που επικρατούσε να βγουν έξω, είχαν συνθλιβεί σε μια σκάλα που οδηγούσε στις πόρτες που είχαν όμως κλειδωθεί από τους διαχειριστές. Η μόνη διαφυγή σε περίπτωση φωτιάς του κτιρίου κατέρρευσε γρήγορα. Περαιστικοί παρακολούθησαν με τρόμο καθώς οι εργάτριες πηδούσαν από τα παράθυρα για να αποφύγουν να καούν ζωντανές.

Συνολικά 146 άνθρωποι σκοτώθηκαν. Όμως το τραγικό συμβάν βοήθησε στο να μεγαλώσει σε όλη τη χώρα η συνείδηση για το ποιες συνθήκες επικρατούσαν στα εργοστάσια. Αυτό με τη σειρά του, οδήγησε στην ανάπτυξη νομοθεσίας-που δεν υπήρχε ως τότε- για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων.

Μετάφραση από τον δικτυακό τόπο:

<https://junior.scholastic.com/issues/2018-19/031119/the-girl-who-spoke-out-for-workers-rights.html#930L>

Εικόνα 7: Η φωτιά στο εργοστάσιο ΤΡΙΓΩΝΟ κόστισε τη ζωή σε 146 εργάτριες

Και σήμερα, τι ακριβώς συμβαίνει;

Στη σύγχρονη εποχή η παιδική εργασία εξακολουθεί να υπάρχει. Όχι στις αναπτυγμένες κοινωνίες όπως η δική μας, ίσως γιατί, όπως έχεις ακούσει, οι βιομηχανίες έχουν μεταφερθεί σε άλλες χώρες, όπου οι μισθοί των εργατών είναι πολύ χαμηλοί και δεν υπάρχουν αυστηροί κανόνες για τα δικαιώματα των εργατών. Πολλά παιδιά συνεχίζουν να εργάζονται σε συνθήκες χειρότερες από αυτές της Καμέλα. Ίσως να ξαφνιαζόσουν αν μάθαινες ότι πολλά από τα ρούχα, τα παπούτσια και οι ηλεκτρονικές συσκευές που χρησιμοποιείς έχουν κατασκευαστεί από παιδικά χέρια.

Δες προσεκτικά αυτές τις δύο γελοιογραφίες. Φτιάχτηκαν σε δύο διαφορετικές εποχές και απέχουν 100 χρόνια η μία από την άλλη. Την πρώτη την έφτιαξε το 1912 ο Lewis Hanes. Με σκίτσα ή φωτογραφίες που είχε τραβήξει προσπαθούσε να ευαισθητοποιήσει την κοινή γνώμη για την παιδική εργασία. Η δεύτερη είναι πιο πρόσφατη και θίγει το ίδιο ζήτημα.

Εικόνα 8: Εργοδότης παιδικής εργασίας.

